

Gad: Jeg har ikke i Sinde at gaa dybere ind paa denne Sag. Jeg vil stemme med Flertallet, uagtet jeg ikke i alle Henseender er uenig med Mindretallet i de Betragtninger, det har gjort gjældende. Naar jeg stemmer med Flertallet, er det først fordi, det, der foreslaas af Flertallet, er et moderat Fremskridt, som jeg haaber derfor ogsaa vil være et solidt Fremskridt, og dernæst væsentlig ogsaa fordi vi, naar vi stemme med Flertallet, vistnok med Sikkerhed kunne vente, at dette Lovforslag vil kunne blive gennemført, saa at vi i Virkeligheden ville opnaa Noget. Jeg stemmer altsaa imod Mindretallet, men jeg skal gjærne tilføie, at jeg i enkelte af de Betragtninger, som Mindretallet har gjort gjældende, i og for sig kan være enig med det, medens derimod vigtigst en stor Del af de Betragtninger, det har gjort gjældende, sigte hen paa en saa stor Kuldfastning af hele den Tilstand, vi hidtil have havt paa dette Omraade, at den ikke lader sig uden videre gennemføre, ligesom ogsaa forskellige Betragtninger, som ere gjorte gjældende fra samme Side, efter min Mening ligefrem vilde være Feilskridt, hvis de toges til Følge. Jeg skal imidlertid ikke komme dybere ind derpaa. Grunden, hvorfor jeg egentlig begjærede Ordet, er, at jeg blev meget overrasket ved at finde i Slutningen af Mindretallets Begrundelse en Udtalelse, efter hvilken man absolut maatte faae det Indtryk, at Usædeligheden, foraa-vidt den giver sig til Kjende gennem uægte Fødsler, skulde være endogsaa i stærk Stigning her i Landet. Nu er det ganske vist, at vi kunne alle være enige om, at vi have forholdsvis mange uægte Fødsler her i Landet, at disse mange uægte Børn ere en Ulykke, og at vi derfor maa ønske, at dette Forhold maatte endogsaa meget betydeligt forbedre sig; men jeg ønsker dog ikke, at det saaledes skal blive staaende, at i Virkeligheden dette Forhold udvikler sig saaledes, som det ærede Medlem gjorde gjældende. Det ærede Medlem kom desuden i Dag ind paa Forholdet mellem Danmark og fremmede Lande. Jeg tror dog, at han i saa Henseende skal være lidt forsigtig i sine Udtalelser og Sammenligninger; thi det er ikke altid, at man her kan sammenligne ensartede Størrelser. Tallene kunne være fuldkommen rigtige. Men Spørgsmaalet er, om disse Tal da virkelig repræsenterer det Samme. Det vilde imidlertid føre for vidt at komme videre ind herpaa. Jeg skal derfor holde mig til Forholdene her i Danmark og da tillade mig at udtale, at vi heldigvis ere i nogen Fremgang i den Retning. Jeg vil ikke sige, at Fremgangen er saa stor, men den er dog

stadig. Man kan ikke her blive staaende ved at se paa Tallene alene; thi det ligger jo i Sagens Natur, at ved en stigende Befolkning vil det samme Forhold ogsaa give stigende uægte Fødsler. Paa den Maade kan man ikke komme til noget Resultat. Jeg vil dernæst endvidere sige, at naar man gjør en Sammenligning mellem de ægte og uægte Fødsler, vilde de Tal, man der kommer til, heller ikke give os et sandt Udtryk for de virkelige Forhold, men forøvrigt ville vi, naar vi se paa disse Tal og sammenligne ægte og uægte Fødsler komme til, at der er en Forbedring i Forholdet; dette kan imidlertid være vildledende, og er for nogle af Tallene vildledende, og det ligger deri, at naar man sammenligner de ægte og uægte Fødsler med hinanden, sammenligner man uensartede Størrelser. Forholdet kan forbedre sig, og dog Forholdet med Hensyn til uægte Fødsler være forkurat det samme; Forfjellen er nemlig i modsat Retning med Hensyn til de ægte Fødsler. Saaledes viser det sig f. Ex., naar man gjør en Sammenligning, er der en Stigning i Forholdet med Hensyn til de uægte Fødsler efter Krigen i 1864 her i Landet, men det bliver tydeligt, aldeles tydeligt ved at anstille en virkelig Undersøgelse, at dette aldeles ikke ligger i, at de uægte Fødsler have været i Stigning, men i, at de ægte Fødsler have været i Af-tagen, og dette kan naturlig forklares deraf, at maaske en hel Del yngre Ugtestæber, som ellers vilde være blevne fortsatte, og hvor der da var blevet en Del ægte Børn, ere blevne opløste netop paa Grund af Krigen. Jeg nævner det for at vise dem, at man ikke en Gang kan blive staaende ved den Sammenligning. Nei, naar man vil have et nogenlunde klart Udtryk for, hvorledes Udviklingen er, maa man sammenligne Fødslerne med de ugifte Kvinder der, som faktisk bidrage til de uægte Børn, og naar man gjør dette, vil man finde, at der er en bestemt Fremgang her i Landet. For at oplyse det med nogle faa Tal, skal jeg sige, at 100 ugifte Kvinder, som kunde tænkes at faae uægte Børn, fødte i Tiaaret 1860—69 3,07 Børn. I det næste Tiaar 1870—79 er der en Nedgang til 2,95, og naar vi komme til det sidste Tiaar fra 75—84 — for at faae et Tiaar, maa man tage de foregaaende 5 Aar med — faae vi 2,89. Det er i Virkeligheden en betydelig Nedgang i de sidste 5 Aar, og dette viser sig gennemgaaende i de forskellige Landsdele, naar vi tage dem som Helhed, hvad enten vi tage Verne og Sjælland eller vi tage f. Ex. Kjøbstæderne og sammenligne dem for sig og Landet for sig; der viser sig ganske vist en lille Stigning i Forholdet for